

Viața modelată de Hristos și vorbirea inspirată de Duhul

Text de memorat:

22 „cu privire la felul vostru de viață din trecut, să vă dezbrăcați de omul cel vechi care se strică după poftele înșelătoare; 23 și să vă înnoiiți în duhul minții voastre, 24 și să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul.” (Efeseni 4:22-24)

Sabat după-amiază

Jose Antonio trăia de ani de zile ca vagabond pe străzile din Palma, Spania. Cu părul alb, cu barbă și neîngrijit, Jose părea mai bătrân de 57 de ani. Într-o zi, Salva Garcia, proprietarul unei frizerii, l-a abordat pe Jose și i-a propus o transformare totală. După ce părul i-a fost descâlcit, tuns și vopsit, Jose a primit și haine noi. Stând în fața oglinzii, ochii lui Jose s-au umplut de lacrimi. „Eu sunt acesta? Sunt foarte diferit; nimeni n-o să mă recunoască.” Ulterior avea să adauge: „Nu a fost doar o schimbare a înfățișării. Mi-a schimbat viața.”

În Efeseni 4:17-32, Pavel susține că unii credincioși au traversat o transformare completă. S-au dezbrăcat de vechea persoană și și-au îmbrățișat noua identitate. Însă, ca și în cazul schimbării lui Jose, aceasta nu este doar o transformare exterioară. Include înnoirea „în duhul minții” (Efeseni 4:23), aducând la viață „o neprihănire și o sfințenie pe care o dă adevărul” (4:24). Aceasta este transformarea supremă.

Duminică, 13 august

Spirala păcatului

1. Compară Efeseni 4:17-32 cu Coloseni 3:1-17. Cum pledează Pavel pe lângă credincioși să trăiască în așa fel încât să cultive unitatea în biserică?

Efeseni 4:17-32

17. Iată, dar, ce vă spun și mărturisesc eu în Domnul: să nu mai trăiți cum trăiesc păgânii în deșertăciunea gândurilor lor,
18. având mintea întunecată, fiind străini de viața lui Dumnezeu, din pricina neștiinței în care se află în urma împietririi inimii lor.
19. Ei și-au pierdut orice pic de simțire, s-au dat la desfrânare și săvârșesc cu lăcomie orice fel de necurăție.

20. Dar voi n-ați învățat așa pe Hristos;
21. dacă, cel puțin, L-ați ascultat și dacă, potrivit adevărului care este în Isus, ați fost învățați
22. cu privire la felul vostru de viață din trecut, să vă dezbrăcați de omul cel vechi care se strică după poftele înșelătoare;
23. și să vă înnoiți în duhul minții voastre,
24. și să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul.
25. De aceea, lăsați-vă de minciună: „Fiecare dintre voi să spună aproapelui său adevărul”, pentru că suntem mădulare unii altora.
26. „Mâniați-vă, și nu păcătuți.” Să n-apună soarele peste mânia voastră
27. și să nu dați prilej diavolului.
28. Cine fura să nu mai fure; ci mai degrabă să lucreze cu mâinile lui la ceva bun, ca să aibă ce să dea celui lipsit.
29. Niciun cuvânt stricat să nu vă iasă din gură; ci unul bun, pentru zidire, după cum e nevoie, ca să dea har celor ce-l aud.
30. Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.
31. Orice amărăciune, orice iuțea, orice mânie, orice strigare, orice clevetire și orice fel de răutate să piară din mijlocul vostru.
32. Dimpotrivă, fiți buni unii cu alții, miloși și iertați-vă unul pe altul, cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Hristos.

Coloseni 3:1-17

1. Dacă deci ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus, unde Hristos șade la dreapta lui Dumnezeu.
2. Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ.
3. Căci voi ați murit, și viața voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu.
4. Când Se va arăta Hristos, viața voastră, atunci vă veți arăta și voi împreună cu El în slavă.
5. De aceea, omorâți mădularele voastre care sunt pe pământ: curvia, necurăția, patima, pofta rea și lăcomia, care este o închinare la idoli.
6. Din pricina acestor lucruri vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultării.
7. Din numărul lor erați și voi odinioară, când trăiați în aceste păcate.
8. Dar acum lăsați-vă de toate aceste lucruri: de mânie, de vrăjmășie, de răutate, de clevetire, de vorbele rușinoase care v-ar putea ieși din gură.
9. Nu vă mințiți unii pe alții, întrucât v-ați dezbrăcat de omul cel vechi cu faptele lui,
10. și v-ați îmbrăcat cu omul cel nou, care se înnoiește spre cunoștință, după chipul Celui ce l-a făcut.

11. Aici nu mai este nici grec, nici iudeu, nici tăiere împrejur, nici netăiere împrejur, nici barbar, nici scit, nici rob, nici slobod, ci Hristos este totul și în toți.
12. Astfel, dar, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și preaiubiți, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare.
13. Îngăduiți-vă unii pe alții, și dacă unul are pricină să se plângă de altul, iertați-vă unul pe altul. Cum v-a iertat Hristos, așa iertați-vă și voi.
14. Dar mai presus de toate acestea, îmbrăcați-vă cu dragostea, care este legătura desăvârșirii.
15. Pacea lui Hristos, la care ați fost chemați, ca să alcătuiți un singur trup, să stăpânească în inimile voastre, și fiți recunoscători.
16. Cuvântul lui Hristos să locuiască din belșug în voi în toată înțelepciunea. Învățați-vă și sfătuiți-vă unii pe alții cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești, cântând lui Dumnezeu cu mulțumire în inima voastră.
17. Și orice faceți, cu cuvântul sau cu fapta, să faceți totul în Numele Domnului Isus și mulțumiți, prin El, lui Dumnezeu Tatăl.

În secțiunea anterioară, Efeseni 4:1-16, tema lui Pavel a fost unitatea bisericii. Când comparăm versetul 1 și versetul 17 din Efeseni 4 observăm asemănarea dintre cele două îndemnuri ce cuprind viața sau comportamentul. Această asemănare sugerează că Pavel abordează aceeași temă – unitatea și modul de viață care o favorizează –, dar dintr-un punct de vedere nou și inițial mai negativ.

În Efeseni 4:17-24, Pavel compară stilul de viață al neamurilor, văzut în detrimentul unității (4:17-19), cu adevăratele modele de viață creștină care cultivă unitatea (4:20-24). Citind critica aspră a lui Pavel la adresa stilului de viață depravat al neamurilor, ar trebui să nu uităm convingerea lui că neamurile sunt răscumpărate de Dumnezeu prin Hristos și li se oferă apartenență deplină la poporul lui Dumnezeu (2:11-22; 3:1-13). Prin urmare, în Efeseni 4:17-19, el face o descriere incompletă și negativă a „neamuri[lor] din naștere” (2:11).

Pavel nu este preocupat doar de anumite păcate sau comportamente. Este îngrijorat de un anumit tipar de comportament manifestat, o traiectorie descendentă de trăire în ghearele păcatului. Efeseni 4:17-19 face un portret al spiritualității împietrite: „în deșertăciunea gândurilor lor, având mintea întunecată, fiind străini de viața lui Dumnezeu”. Această spiritualitate împietrită este sursa înțelegerii întunecate, menționată la începutul pasajului („din pricina neștiinței în care se află în urma împietririi inimii lor”, 4:18,19) și sursa practicii sexuale depravate, subliniată la sfârșitul pasajului („s-au dat la desfrânare și săvârșesc cu

lăcomie orice fel de necurăție”, 4:19). Depărtați de Dumnezeu, nu știu cum să trăiască și, separați de harul Său mântuitor, continuă într-o prăbușire în păcat și depravare.

Ce experiență personală ai cu forța păcatului de a trage continuu pe oricine în jos, în și mai multe păcate?

Luni, 14 august

Schimbarea majoră a hainelor

2. În Efeseni 4:20-24, Pavel reia istoria convertirii efesenilor. Ce idee principală transmite?

Efeseni 4:20-24

20. Dar voi n-ați învățat așa pe Hristos;
21. dacă, cel puțin, L-ați ascultat și dacă, potrivit adevărului care este în Isus, ați fost învățați
22. cu privire la felul vostru de viață din trecut, să vă dezbrăcați de omul cel vechi care se strică după poftele înșelătoare;
23. și să vă înnoiți în duhul minții voastre,
24. și să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul.

După ce descrie existența anterioară a efesenilor (4:17-19), Pavel spune: „Voi însă nu așa ați învățat despre Hristos” (v. 20, EDCR) sau: „Nu așa L-ați cunoscut voi pe Hristos” (v. 20, BINT). După ce menționează că ei „L-[au] ascultat pe Hristos și [...] [au] fost învățați de El” (v. 21, EDCR), Pavel pledează pentru adoptarea unei vieți modelate de Hristos, folosind sintagma „potrivit adevărului care este în Isus” (4:21). Pentru Pavel, venirea la credință are la bază o legătură personală cu Hristos, atât de vie și de reală încât poate fi descrisă drept cunoaștere a lui Hristos (EDCR). Recunoaștem că Isus cel înviat și înălțat este viu și prezent printre noi. Suntem modelați de învățăturile Sale și de exemplul Lui și ne manifestăm loialitatea față de El ca Domnul nostru viu. Ne deschidem viața îndrumării Sale active și îndrumării prin Duh și prin Cuvânt.

Folosindu-se de domeniul vestimentar, Pavel ne spune că adoptarea unei vieți modelate de Hristos necesită trei procese: (1) să ne dezbrăcăm, sau să ne debarasăm, de vechiul mod de viață (4:22); (2) să experimentăm o înnoire interioară (4:23) și (3) să ne îmbrăcăm cu noul model de viață divin (4:24). Metafora lui Pavel reflectă folosirea îmbrăcăminții în Vechiul Testament ca simbol atât pentru păcătoșenie (Psalmii 73:6, Zaharia 3:3,4; Maleahi 2:16), cât și pentru mântuire (Isaia 61:10; Ezechiel 16:8 ; Zaharia 3:4,5).

În Antichitate, bărbații purtau tunici lungi până la genunchi și o pelerină sau mantie pe deasupra, care să îi protejeze de soare. Femeile purtau o tunică și o robă asemănătoare. Hainele erau scumpe și prețioase și erau păstrate pentru perioade îndelungate. Ar fi fost neobișnuit să ai mai mult de un rând de haine. Calitatea și stilul hainelor semnala identitatea și statutul purtătorului. Înlocuirea hainelor, adică schimbarea unui rând de haine cu un altul, era un eveniment neobișnuit și important (nu o banalitate, așa cum este în multe culturi în zilele noastre). Pavel își închipuie că schimbările din cursul vieții sunt la fel de observabile cum era în secolul I schimbarea unui rând de haine cu un altul.

Care este deosebirea, esențială, dintre „a învăța despre Hristos” și „a-L cunoaște pe Hristos”?

Marți, 15 august

Vorbirea cu har

3. În Efeseni 4:25-29 Pavel oferă sfaturi cu privire la vorbire. Ce îndemn este cel mai important pentru tine în prezent? De ce?

Efeseni 4:25-29

25. De aceea, lăsați-vă de minciună: „Fiecare dintre voi să spună aproapelui său adevărul”, pentru că suntem mădulare unii altora.
26. „Mâniați-vă, și nu păcătuiți.” Să n-apună soarele peste mânia voastră
27. și să nu dați prilej diavolului.
28. Cine fura să nu mai fure; ci mai degrabă să lucreze cu mâinile lui la ceva bun, ca să aibă ce să dea celui lipsit.
29. Niciun cuvânt stricat să nu vă iasă din gură; ci unul bun, pentru zidire, după cum e nevoie, ca să dea har celor ce-l aud.

Pavel folosește în mod repetat o structură interesantă în Efeseni 4:25-32, ilustrată încă din versetul 25: o poruncă negativă („lăsați-vă de minciună”), apoi o poruncă pozitivă („fiecare din voi să spună aproapelui său adevărul”), apoi o justificare („pentru că suntem mădulare unii altora”, care pare să însemne: „pentru că suntem membre ale aceluiași trup și prin urmare legați unul de altul ca părți ale celui trup”). Îndemnul de a exprima adevărul nu este o invitație la a-i înfrunța pe membrii bisericii cu o listă de fapte reale, fără să dăm dovadă și de puțin tact. Pavel face trimitere la Zaharia 8:16, care îndeamnă la rostirea adevărului ca o modalitate de cultivare a păcii.

De vreme ce în Efeseni 4:31 Pavel exclude mânia și vorbirea mânioasă, cuvintele sale din Efeseni 4:26 nu exprimă permisiunea de a manifesta mânia în comunitatea de credincioși. Mai degrabă, Pavel admite

posibilitatea de a manifesta mânie, dar exprimată în limite puse de simțul răspunderii: „În cazul în care sunteți cuprinși de furie, nu o lăsați să rodească într-un păcat săvârșit.”

Pavel pare să întrerupă tema expunerii sale cu o poruncă despre hoți: „Cine fura să nu mai fure” (4:28). În schimb, hoțul trebuie „să lucreze cu mâinile lui la ceva bun” (4:28; vezi și 1 Corinteni 4:12; 1 Tesaloniceni 4:11) „ca să aibă ce să dea celui lipsit” (Efeseni 4:28). Poate că Pavel include acum această poruncă din cauza legăturii dintre hoție și vorbirea înșelătoare, ilustrată în episodul cu Anania și Safira, din Faptele 5:1-11. Credința lui Pavel în puterea transformatoare a lui Hristos este atât de puternică încât și-i închipuie pe hoți cum devin binefăcători.

Pavel poruncește apoi: „Niciun cuvânt stricat să nu vă iasă din gură” (Efeseni 4:29). El descrie aici un cuvânt distructiv care, aparent de neoprit, își croiește calea spre buze pentru a-și îndeplini misiunea de distrugere. Apoi, în sens pozitiv, Pavel își imaginează că orice cuvânt negativ este nu numai oprit, ci și înlocuit de un cuvânt cu trei caracteristici. Este: (1) „bun, pentru zidire”, (2) „după cum e nevoie” și (3) dă „har celor ce-l aud” (4:29). Ce bine ar fi dacă toate cuvintele noastre ar fi așa!

Miercuri, 16 august

Duhul Sfânt în viața credinciosului

4. Vorbind despre păcatele vorbirii, ce îndemn transmite Pavel despre prezența Duhului Sfânt între credincioși? Efeseni 4:30

Efeseni 4:30

30. Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.

Pavel exprimă în același timp (1) o avertizare înfricoșătoare și (2) o promisiune înduioșătoare. (1) Păcatele comise de unii împotriva altora în biserică nu sunt abateri minore cu puține consecințe: Duhul Sfânt este întristat pentru că ne folosim darul vorbirii, dat de Dumnezeu, pentru a-i dărâma pe alții (Efeseni 4:25-27,29,31,32). Evocarea versetului din Isaia 63:10 subliniază serioasa avertizare: „Dar ei [israeliții] au fost neascultători și au întristat pe Duhul Lui cel sfânt, iar El li S-a făcut vrăjmaș și a luptat împotriva lor.” (2) Ca perspectivă încurajatoare, Pavel afirmă că Duhul Sfânt îi pecetluiește pe credincioși din ziua în care L-au acceptat pe Hristos (1:13,14) până în „ziua răscumpărării” (4:30). Relația Duhului cu credincioșii nu este perisabilă, ci durabilă. Când ei ignoră prezența Duhului Sfânt locuind în ei și fac o armă din darul vorbirii dat de Dumnezeu, Duhul *nu pleacă*, ci *Se întristează*. Duhul intenționează să

rămână prezent alături de credincioși, ca o marcă a stăpânirii și protecției din partea lui Dumnezeu până la revenirea lui Hristos.

Pavel subliniază divinitatea deplină a Duhului prin apelativul „Duhul Sfânt al lui Dumnezeu” și evidențiază că *Duhul este o persoană* prin menționarea faptului că *Se întristează*. (Vezi și Rom. 8:16,26,27; 1 Cor. 2:10,13; 12:11; Gal. 5:17,18.) Este vorba despre misterul Dumnezeirii. Duhul este atât una cu Tatăl și cu Fiul, cât și distinct de Aceștia. „Duhul are propria voință și alege conform acesteia. Poate fi întristat și se poate huli la adresa Lui. Astfel de descrieri nu pot fi făcute unei simple puteri sau influențe, ci sunt proprii unei persoane. Este atunci Duhul o persoană la fel ca mine și ca tine? Nu. Folosim terminologia umană limitată pentru a descrie divinul, dar Duhul este ceea ce ființele umane nu pot fi niciodată” (Paul Petersen, *God in 3 Persons...*, 2015, p. 20).

„Duhul Sfânt al lui Dumnezeu” trăiește într-o legătură atât de strânsă cu noi încât se spune că acțiunile noastre îl afectează. Ne împărțim viața cu un membru al Dumnezeirii devotat nouă într-o relație durabilă ce ne pecetluiește până la sfârșitul vremii. Care ar trebui să fie răspunsul credinței noastre la acest adevăr uimitor?

Joi, 17 august

Bunătate (nu amărăciune)

Făcând referire la „ziua răscumpărării” (Efeseni 4:30), Pavel își invită cititorii să se gândească la folosirea vorbirii în contextul revenirii lui Hristos. Așadar, se poate înțelege că versetele 31 și 32 se referă la folosirea vorbirii în apropierea acestui mare eveniment.

5. În lumina revenirii lui Hristos, ce atitudini și comportamente legate de vorbire ar trebui eliminate? Ce ar trebui adoptat în schimb? Efeseni 4:31,32

Efeseni 4:31-32

31. Orice amărăciune, orice iuțea, orice mânie, orice strigare, orice clevetire și orice fel de răutate să piară din mijlocul vostru.
32. Dimpotrivă, fiți buni unii cu alții, miloși și iertați-vă unul pe altul, cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Hristos.

În îndemnul final din acest pasaj (Efeseni 4:17-32), Pavel exprimă: o poruncă negativă (cum să nu fie), identificând șase vicii ce trebuie „să piară din mijlocul vostru” (4:31); o poruncă pozitivă (cum să fie), aceea de a fi buni, miloși și iertători (4:32) și o justificare, motivul pentru acestea. Credincioșii trebuie să se ierte unul pe altul „cum v-a iertat și Dumnezeu pe

voi în Hristos” (4:32). Lista celor șase vicii începe și se încheie cu termeni generali: „orice amărăciune” și „orice fel de răutate”. Între aceștia apar alți patru termeni: „izbucnire”, „mânie”, „strigare” și „defăimare” (4:31, EDCR). Ultimul („defăimare”/„clevetire”) traduce cuvântul grecesc *blasphemia*, pe care limba română l-a preluat cu sensul de „defăimare a celor sfinte, a religiei, a divinității; hulă” (DEX). Dar termenul grecesc identifică o vorbire care Îl calomniază fie pe Dumnezeu, fie alți oameni: bârfă, ponegrire, clevetire. În listă, atitudinile (amărăciune, iuțime, mânie) par să se transforme într-o vorbire mândroasă (strigare, clevetire). În esență, Pavel „demilitarizează” vorbirea creștină. Atitudinile care duc la vorbirea mândroasă și strategiile retorice care o folosesc trebuie eliminate din arsenalul creștin. Comunitatea creștină va înflori și unitatea bisericii va crește (vezi Efeseni 4:1-16) numai acolo unde aceste lucruri sunt lăsate deoparte.

Vorbirea cu răutate trebuie nu atât de mult suprimată, cât înlocuită. Conversațiile și acțiunile noastre în familia lui Hristos și în afara ei nu trebuie să izvorască din mânie, ci să fie motivate de bunătate, milă și iertare, pe baza celui mai înalt standard dintre toate: iertarea pe care Dumnezeu ne-a dat-o prin Hristos (4:32). Pavel prezintă „iertarea pe verticală” (oferită de Dumnezeu nouă) ca model pentru „iertarea pe orizontală” (pe care ne-o oferim unul altuia; vezi Col. 3:13; Matei 6:12,14,15).

Gândește-te la puterea cuvintelor tale. Cum le poți folosi ca să înalțe, să încurajeze și să consolideze credința altora?

Vineri, 18 august

Un gând de încheiere

„Conversațiile voastre să fie de așa natură încât să nu fie nevoie să vă căiți. [...] Dacă aveți iubire în inimă, veți căuta să vă întăriți și să vă încurajați fratele în cea mai sfântă credință. Dacă îi scapă cuiva vreun cuvânt care afectează caracterul prietenului sau fratelui tău, nu încuraja această vorbire de rău! Este lucrarea vrăjmașului. Amintește-i cu bunătate celui ce vorbește că în Cuvântul lui Dumnezeu acest tip de conversație este interzis” (Ellen G. White, în *Advent Review...*, 5 iunie 1888).

Cum s-ar schimba biserica ta, dacă tu și fiecare membru v-ați lua un *angajament* alcătuit din declarații precum cele de mai jos?

1. Vreau ca influența mea în familia bisericii și dincolo de ea să fie pozitivă, să întărească credința și să ridice moralul altora (Efeseni 4:29).
2. Date fiind apelurile lui Isus la unitate, mă voi implica în încurajarea celor care fac și spun lucruri ce mi se par bune, în loc să evidențiez

- defectele celor care mi se pare că greșesc (Ioan 13:34,35; 17:20-23; Efeseni 4:1-6; 1 Tesaloniceni 5:9-11).
3. Când nu voi fi de acord cu cineva, voi arăta respect față de el/ea. Voi considera că sunt de la sine înțelese integritatea și angajamentul său față de Hristos. Îmi voi prezenta părerea diferită în mod blând, nu vehement (Efeseni 4:31,32).
 4. Voi căuta orice ocazie de a-i încuraja și înălța pe frații și surorile din biserică în timp ce aștept revenirea lui Hristos (Efeseni 4:29,30; Galateni 6:2; Evrei 10:24,25).
-

Studiu zilnic

Biblia: Psalmii 92 – 98;

1. Cine este mai puternic decât vuietul apelor mari?
2. Cum este omul pe care îl pedepsește Domnul?
3. Cine trebuie să Îi cânte Domnului?
4. Ce anume reprezintă temelia scaunului de domnie al Domnului?

Ellen G. White, Rugăciunea, capitolul 30 (până la „Vie împărăția Ta”).

5. Cum vom îndeplini orice faptă, oricât de umilă, dacă ea contribuie la bunăstarea semenilor?